

ez viszont az AVI-kat nem játszotta le. Az AviFile 0.53.5 olyan könyvtár, amelyet AVI fájlok lejátszásához használhatunk. Két példaprogram is található a csomagban: az Aviplay és a QtVidcap. Az Aviplay más felhasználói felületet nyújt, mint a XAnim, de a programmal lényegében hasonló tapasztalatokat szerezünk. A XAnim látványosan nem használ AviFile-t, ahogyan az MPlayer sem, de mindkettő rendelkezik Win32 DLL-betöltővel, és megbízhatóbbnak tűnnek az Aviplaynél. A QtVidcap felvevő programot ígéretes volta ellenére sem tudtuk működésre bírni, a fájlfelvétel kezdetekor felmondta a szolgálatot. Reméljük, hogy az XFree86 4.x és a V4L2 telepítése után ez is működni fog. Az XawTV-vel sikerült AVI fájlokat rögzíteni, de az eredmény gyengébbnek tűnt annál, mintha ugyanezt a feladatot a Windows alatt működő Windows Media Encoderre bíztuk volna. Az XawTV csak 15- és 24-bites RGB- vagy JPEG- kódoló használatával képes digitalizálni. Az XAnim volt az egyetlen lejátszó, amely

mindhárom XawTV formátumot le tudta játszani. A többi lejátszó a MJPEG-et leszámítva hajlamos az akadozásra, az Aviplaynek viszont egyik sem tetszett. Gondjaink támadtak a fájlok Windows alatti lejátszásánál – a hiba talán a nem megfelelő felvétel miatt következett be. A linuxos lejátszók jobban működtek Windows alatt rögzített mozgóképpel, de csak akkor, ha a digitalizáláshoz használt kódoló nem volt túlságosan új. A XawTV használata során két megoldandó feladatunk akadt: a képméret és a hang beállítása. Az ablakot a rögzítéshez használni kívánt felbontásnak megfelelő méretűre kell beállítanunk. Ha 15 képkocka/másodperces sebesség mellett 320x240 képpontnál nagyobb mérettel próbálkoztunk, akkor gondjaink támadtak: nem volt hang addig, amíg rá nem jöttünk, hogy a gmixerben a *line input for record*-ot (vonalbemenet használata a felvételhez) kell választani. Következő írásunkban Debian Linux telepítésünket Potatóból Woodyra fejleszt-

jük, amely már a jobb multimédiás képességekkel bíró 2.4 magot és XFree86 4.0 GUI-t is tartalmazza. Eszközmeghajtóként pedig ismét V4L2-t fogunk használni.

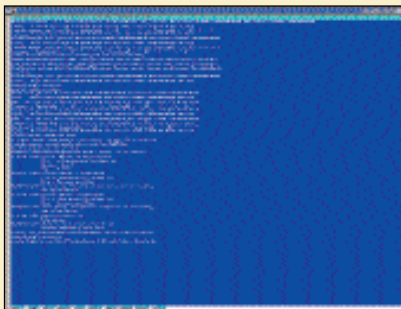
Robin Rowe

a MovieEditor.com internetes és televíziós videoalkalmazásokat készítő cég egyik partnere. Írásai a Dr. Dobb's

Journalban, a C++ Reportban, a C/C++ Users Journalban, a Data Based Advisorban jelentek meg és számos tanácskozás anyagában megtalálhatók. A Robin által készített programok sorában található többek az a közt kiszolgálóalapú videoszerkesztő rendszer, amit a Manhattan 24 órás televíziós hírcsatorna, a Time Warner New York One, illetve a kapcsolódó honlap <http://www.ny1.com/> is használ. Elérhető a robin.rowe@movieeditor.com címen.

Szerkesztők háborúja III.

Ki ne ismerné a jó öreg Norton Commander linuxos megfelelőjét, a Midnight Commandert? Az MC népszerűségét többek között beépített szerkesztőjének, az MCEditnek köszönheti. Az MCEdit a CoolEdit egyik terminálos változata, de azzal ellentétben sajnos nincsen grafikus testvére. A névjegy is mutatja, hogy a CoolEdit „emberbarát” megfelelőjével van dolgunk. Számos különleges szolgáltatása mellett nagyszerűsége épp egyszerűségében rejlik. Bár szöveges alapú és eredetileg fekete-fehér, a -c kapcsolóval ismerős színeket varázsolhatunk a képernyőre. Külön jópont, hogy a funkcióbillentyűk (F1–F10) mind szövegszerkesztés, mind formázás közben segítik munkánkat. Az F9 gombbal elérhető menük alatt egy sereg hasznos dolog rejtőzik: fájlokat szűrhetünk be tetszőleges helyre, szövegegységeket vághatunk ki, illetve mozgathatunk és másolhatunk egyszerűen. A sokféle választható sablon alapján dokumentumunkat megszerkesztjük, esetleg hasábokra tördelhetjük. Kiváló ötlet, hogy pillanatok alatt levélben is elküldhetjük az egészet. A szerkesztő széleskörűen támogatja a makrókat. Ha olyan, gyakran használt műveleteket szeretnénk elérni, amelyek az alapban nem szerepelnek, megírhatjuk ezeket parancsfájlként, és mint menüpontok beilleszthetővé válnak. Az MCEdit kiválóan alkalmas C nyelvű programok írására, mivel a jól ismert élénk színekkel emeli ki annak parancsait és sorait. Ez alapján könnyen meg tudjuk különböztetni a nagyobb programrészeket, ciklusokat. Ha programfordítás-

nál hiba történik, akkor megkapjuk a rakoncátlan sor számát: az *ugrás sorra* parancsot pont erre találták ki. Többek között ez a kis segédlet is nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy az MCEditet sokan használjuk mindennapi munkánk során. A különleges karakterek beszúrásán és az *ispell* helyesírás-ellenőrzésén már meg sem lepődünk. Ha az írógép híve vagy, a szerkesztő képes a sortöréseket hasonló módon megoldani.

Valamit véletlenül kitöröltünk vagy elgépeltünk? Aggodalomra semmi ok, erre is akad gyógyír: az *undo* parancs (CTRL+U billentyű), amellyel előző lépéseinket visszavonhatjuk, ez pedig különösen hasznos lehet a szövegrészek kivágása és másolása során, ha néhány részlet nem oda került, mint ahova tenni szeretnénk volna. Az MCEdit hiányosságaként az róható fel, hogy legfeljebb 16 MB méretű dokumentum megnyitására alkalmas, és ez néha kevésnek bizonyulhat a számunkra, de erre is létezik egyszerű megoldás: csak daraboljuk fel az egészet körülbelül 2-3 részre, mondjuk a *dd* parancs segítségével – és máris otthonos környezetben folytathatjuk a gépeltést! Munkánk végén a *cat*-tel a darabokat egységessé fűzhetjük össze.

Összegzésül: legyél akár profi, akár kezdő, az MCEditet neked találták ki, mivel rendkívül alkalmas sokrétű feladatok megoldására.

Reszkess vi, itt a vetélytárs!

Kintera Vilmos (wolffbyte@freemail.hu)